

Historia 809 D.

586738 - 586758

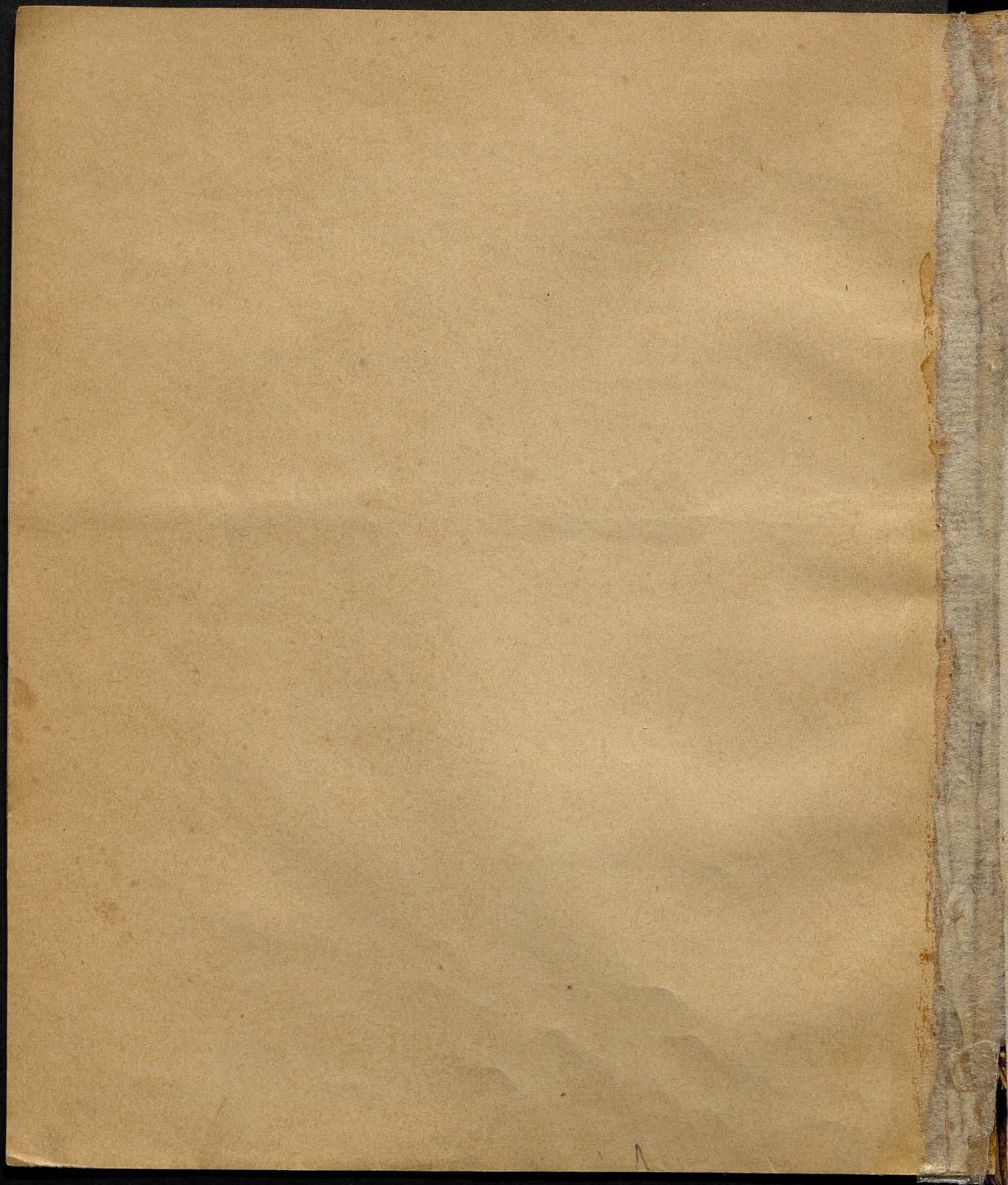
Mag. St. Dr.

1. Tragicocomedia de Hierosolymitana projectione illust. Ducis
Pomerani ... a Johanne de Kistscher. Stettin. 1594. 40 Pnitum.
2. (für Geyssit von Joasf. Jof. Rango mit Cath. feij. Wolffrabortia)
de Ranganianae gentis .. splendore. von Jo. Gail. Pfenningk.
Lübeck 1698. 44 Pnitum
3. Joach. Fabricius, Leisepfengedicht auf Joh. Micraelius. Hattin 1657/8
22 P.
4. Günstz Abtambkiny Ludovici Jacobi " " " 8 P.
u. Margismit von Micr. Pfitzen (part 1616)
5. Henr. Schaevus, monumentum literarium " 8 P.
6. Monumentum ... Micraelio ... ab amicis ...
Pyricensibus positum. 8 P.
7. Ultimum officium ... manibus ... Micraelii ... sacra-
tum ab amicis 8 P.
8. Cupressus ... manibus ... Micraelii .. erecta a
Frederico Reimero 4 P.
Pannus Micraeliana cum cognato lugens 8 P.
9. Laurea lugubris honori supremo Micraelii ... victa et
plexa a suis discipulis 20 P.
10. Bustum Micraelii ... lachrymis fantorum, affinium et
amicorum madidum. 16 P.
11. Francisci Wokenii Beytrag zur Fommungffen Gistoria
..... Leipzig 1732. 266 P.
- (11a) Lud. Aug. Wüffelii ... dissertatio .. de vena Pomeranorum
poetica. Grifflus. 1738. 8 P.
12. With. Engelken, (Fommungffen Gistort bei Mäneröffnung der Marien-
Kirch in Burgard. 1661. Hattin 1661. 82 P.

13. Friderich Wagner, Lacrymae Stargardicae... Vands...
 Kräftigt... bogen fünf- u. jährigen Anwandern der...
 Einräpung... Stargard 1635. Stargard 1735. 38 P.
14. Stargard oder der Stadt Stargard Glück: und Unglück-Fälle
 in einem Pfan- u. Spiel vorgefallen u. M. Christophoro Praetorio
 Alben-Platin 100 P.
15. Christoff Zimmermann, Merkwürdige Gemüth- u. Zufall:
 oder Astrologische Gedanken über die vier Natur-Kon-
 nen, welche sich... den 14. Jun. Sep 1667 hier passirt im
 Stargard... Johan Johann Lepen. Alben-Platin 1667. 68 P.
16. Gemüthlich-jähriges Herrn Götterreichs Herrn János Gröningh
 aufgeschrieben von M. Daniel Gottfried Schwaner.
 Stargard 1733. 8 + 96 P.
17. Herrn... Patri Gröningh... Insuperantliche Donation ad
 pias causas. Publicatum Stargard in Pussa den 12.
 Martii Anno 1631. Gedruckt Sapelbsh... 1680. 24 P.
18. Jod. Andr. Giltabrandt, Arzneibuch der Gärten nach
 Jothel Garten... ~~Stargard~~ Alben Platin 1724.
 8 + 24 + 80 P.
19. Nic. Michaelis, Stamina Gryphorum, quo necessitas...
 Graiferwaldiae anno liberationis suae 1631 exprimi-
 tas. Gryphidw. 18 P.
20. Alb. Georg Schwartz... Festschrifts Schrift von Wessing
 der Stadt Graiffwald. Graiferwald 1733. 100 P.
21. Alb. Georg Schwartz... Merkwürdigkeit-Schrift (vom 500 jähr.
 Losp. der Stadt Graiffwald. Aubay... von Sam Alben

mit Wappung der fünften Mitte integrieren, wie
auch die Formwaffen der Rinzianischen impontasfit
Jandels. Greiffenalt (1733). 8 P.

22. Albert Georg Schwarzen... Einleitung zur Formwaff-
Rinzianischen Woffen = Historie. Fester Wappung vom
Lohn = der Ritter = Gült Ludwigs = Georg. Greiffenalt
1734. 84 28 P.
23. Laur. Matth. Laumann, de templo arcis Stolpensis
... anno 1702. 12 P.

BUSTUM

VIRI ADMODUM REVERENDI, AMPLISSIMI ET EXCELLENTISSIMI

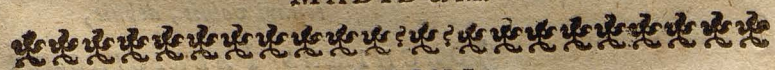
DN. JOHANNIS
MICRÆLII,

S. S. THEOL. D. AC PROFES-
SORIS, PÆDAGOGII STETINEN-
SIS REGII RECTORIS.

*Cum is annos natus LXI. III. Non. Decembris Anni
currentis, memoriam mundo linquens immortalem, post placi-
dum in suo Jesu discesum, XIX. Cal. Januarii terra
matri mandaretur,*

LACHRYMIS

FAUTORUM, AFFINIUM
ET AMICORUM,
MADIDUM.

STETINI,

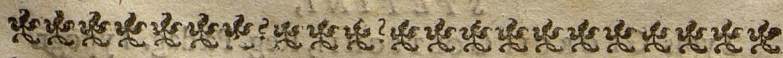
Typis GEORGII GOETSCHII, Reg. Pædag. Typogr.

A *ffinis non parvus eras, sed magnus, in orbe.*
 MICRÆLI, nobis, dum tibi vita data est.
 Ingenio magno pollebas, iudicioq;
 Magno, quod clarè publica scripta probant.
 Te magnum venerabantur juvenesq; senesq;
 Magna in te quivis dona perisse videt.
 Admiror sanè permagnam sedulitatem,
 Quà juvit doctis invigilare libris,
 Perdiis & pernoxolvebas scripta Sophorum,
 Erudiendo alios dexteritate gravi.
 Magna salus tibi erant sacra Biblia, magna voluptas,
 His perscrutandis entheus ardor erat.
 Te magnum semper celebrabunt secula, quotquot
 Abs te lustrabunt edita scripta, virum.
 Omnes discipuli graviter tua funera lugent,
 Te deslent meritò templa scholæq; simul.
 Magnates nostri magnum cecidisse fatentur,
 Quos & post obitum Te coluisse juvat.
 Te viduata domus lacrymis deplorat acerbis,
 Privata auxilio consilioq; tuo.
 Ipse ego jure tuum discesum defleo, paucis
 His verbis luctum prodo subinde meum.
 Collega, Affinis, Vicinus, Compater atq;
 Erater percharus morte peremptus abest!

*Sic supremum honorem collacrymans
 testari voluit, debuit,*

JOACHIMUS FABRICIUS, D.

M Illibus è multis MICRÆLIUS occidit unus,
 Pra quibus hic unus vivere dignus erat.
 Mille viros alibi, parit hic Pomerania mille,
 Vix tamen invenias, huic peperisse parem:

Cujus

586 746

I

*Hoc unum nostrum: Mortalibus ultima MORS est:
Seu citò seu serò MORTIS venit hora, perinde*

*Vivimus aut morimur, MUNDUS vix respicit acta.
Omnia sint ejus vaga, crebra oblivio facti
Sint benè facta licet, tanta est corruptio mentis:
Rara etenim meritis stant magno pectore grates.*

*Scilicet hic MUNDI mos est. Sed non ita noster
Exeat hoc MUNDO DOCTOR MICRÆLIUS. Umbra
Non fuit hic rerum; sed splendidioris ad ævum
Corporis exemplar vivum, quem desuper astra
Alis expansis multis evexit ab annis*

*Fama potens, celebrant fulgentia scripta per orbem
Quæ statuent monumenta VIRI virtute coruscis:*

*Insuper aternùm vivit MICRÆLIUS, altis
Victor ovans cælis, terra pertasus inertis
Cœlicolas inter jam JOVÆ altaria circum
Æternis hymnis TERSANCTI NUMEN adorat.*

*Ita condoleo magnò cordoliò in obitum præclarissimè
VIRI Collegæ & Fratris peramandi*

JOAN Sidman / U. J. D. & Profesi. Reg.

FABRICIUM MAGNUM sequeris nunc, MAGNE MICRÆLI,
Alter Thæologûm Phospore, Ocelle, Decus,
Contremuère Domus, Schola, Templâ, & docta Virorû
Turba, Sacerdotum, Thæologûmq; Chorus.

Eloqvar, an sileam? mens contristata stupefcit,
Voxqvè hæret tremulis faucibus ima meis.

Ingemino, Heu. cecidit VIR MAGNUS! Quæso dolete,

Tantum Templâ, Scholæ, Curia, & Aula, Virum.
Tumbam multorum qui ornâsti, MAGNE MICRÆLI,
Qvis nunc ornabit post tua fata, Tuam?

Nullius hancce fatis qvit lingua ornare, fatiscit.

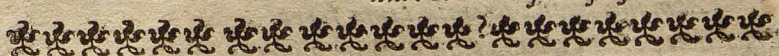
Impar vena tuis Viribus Elogii.

Qui fuit in toto MAGNUS MICRÆLIUS Orbe,
Is nunc est multò MAJOR in arce poli.

Adposuit marens supremi Muneris Ergo

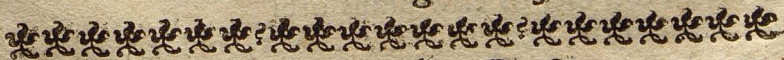
CONRADUS Bolte / D. Scabi-

nat. Stetimens. Adses. ac Senior.

Siccine Micræll docto te proripis orbi,
Et tot funeribus te sociare voles?
Lumen eras, fateor, nostri vir clare lycæi:
Et fulcrum nostræ relligionis eras.
Tolle solo solem; domui sua fulcra, quid inde
Exspectes præter excidium & tenebras?
Tu sed summe Deus! procul hinc scava omina flecte;
Et porro felix Gymnasium esse jube.
Nutantiq; simul, fulcroq; & lumine adempto,
Lucem redde novam, fulcraq; redde nova.

Georgius Kirstenius, D. Prof.

Johannes Micrælius Doctor.

per avâgeauua.

Ah! nisi miles Coronæ ductor.

Ah perit en. DoCtor noster MILESqVe Potentis
Christi ac Lutheri vis rediviva perit.
Quis? nisi Theologûm decus ac insigne Sophorum,
Militiæ ductor currus eqvesq; sacra.
Occidit ab citius celeberrimus ille Profesor
Gymnasio in celebri, quod Pomerania alit.
Occidit ab Magnus noster MICRÆLIUS, heros
Ingeniò Magnus, Magnus S. eloquiò.
Vivus in hæreticos pugnabat fortiter hostes,
Pro Christo assumens arma fugabat eos;

Testantur scripta hoc passim vulgata per orbem,
Scripta, quibus Christi gloria summa agitur.
Occidit ah Miles fortis ductorq; Corona,
Morsus Calvino, vox inimica Papa;
Sicq; triumphando lapsus consurget orando,
Atq; sua pugna præmia lauta feret.
Ergo non periit, quanquam periisse videtur,
Vir palmâ vivus, vivus & Angelicis.
Pugnasti Miles, MICRÆLI, en pulchra Corona,
Christus quam confert vita salusq; tua.

Incomparabili & de Ecclesia meritisimo Theologo, suo
quondam Præceptoris, postea Affini, loco Parentis ha-
bito, ultimum eumq; debitum honorem exhibiturus
scripsit mœrens

M. Joachimus Utrecht, ad D. Nicol. Ecclesiastes.

~~~~~

Occubuit Sidino Oculus Sidusq; perenne,
Occubuit nostri Gloria, Fama soli!
Occubuit toti meritis clarissimus orbi
Theiologus, Phœbus, Diva Charis, Sophie,
Cujus de Borea laus ivit didita ad Austrum,
Ivit ad Eoos, ivit ad Hesperios!
Scilicet occubuit MICRÆLIUS! Ille facultas
Doctrinæ cunctis Consiliq; fuit:
Qui omnia demeruit sibi devinxitq; merendo,
Et commune fuit qui omnibus ipse Bonum.
Ergo iterumq; iterumq; fleo, & flent omnia mecum
Tam carum amissum, tam meritumq; bene
De Templis Ludisq; & in illo amissa tot usq;
Hei bona! quis fletu temperet & gemitu?

Quo cineres Viri Magni & incomparabilis Micrælii
sui quondam Præceptoris maxime suspiciendi hu-
mectare vol.

ERDMANNUS Schwarzkopff.
Tertius

Tertius annus abit, cum, præclarissime Doctor,
 Scripsi hoc sponte velut natum Anagramma tibi:
 Dat tibi cognomen MICRÆLI sanguis: at ipse
 Nomine MICRÆLI ritè vocandus eras.
 Nam velut illustrat Sol mundum lumine: sic tu
 Doctrinà & scriptis undiq; clarus ades.
SOL nitet **HIC**, **AMNIS** fluit hic: **EN JURE**, **MICRÆLI**.
 Hæc laus, hoc nomen competit usq; tibi.
EN JURE HIC SOL es; qui virtute arteq; lucet:
 En hic est **AMNIS**, qui fluit ore bene.
 Det tibi, detq; tuis pater optima quæq; Jehova,
 Atq; diu terris te superesse sinat.
Cælestis niteat tibi **SOL**, fluat **AMNIS** abundè,
 Dum tandem Superis associatus oves.
*Non equidem multos superaddidit hætenus annos
 Cura Dei, & tamen haud deficit ipsa tibi.*
*Namq; malis cunctis nunc liber es atq; periclis,
 Agmine quæ factò nos agitare solent.*
*Nunc verè tibi Sol nitet, & fluit amnis abundè,
 Postquam jam superis associatus ovas.*
*Spiritus in cælis vivit; fama inclyta terris,
 Dignum laude virum differuisse vetat.*
*Interea & pupillorum Viduq; paternam
 Curam ager is, semper qui bene cuncta facit.*
*Qui bene cuncta facit, simul hic bene providet idem,
 Omnibus his, ipsum qui reverenter amant.*

Honoratis. Dn. Compatri suo & amico veteri f.

M. ERICUS PELSHOFER, S. S. S. R.

Ingenio Magnus MICRÆLIUS, Arteq; Major,
 Atq; labore gravi Maximus occubuit!
 Occubuit, verum tantummodo Corpore; Famà
 Vivit adhuc Orbi, Mentè Fideq; Deo.

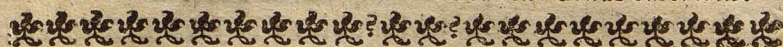
Qvis.

Quis nimis ergo Virum lugebit morte peremptum?
Vivit adhuc Mundo, Vivit adhuc Domino.

Meriti honoris ergo Dn. olim Collega, Compatri,
Affiniqu, suo desideratissimo maestus. posuit

M. Martinus Bambamius, P.L. & Schol.

Sed. Sen. ConR. emeritus.

ET magnam in Domino moriendi calluit artem,
Nosq, docet, quo sit mors superanda modo,
Qui bene vivendi docuit MICRÆLIUS artem,
Felix, Stetinum, Gymnasiarcha tuus.

Philosophia frequens illi meditatio mortis,
Juxta divini verba Platonis, erat.

Philosophus pius extremum non horruit hostem,
Visus at instanti est obvius ire neci.

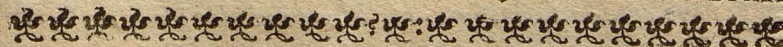
Numinis arbitrio permittens cuncta supremi,
Nec non commendans seq, suosq, DEO.

Mente animam cælo poscenti reddidit æquã.
Hic, quod speravit, possidet omne decus.

Quàm bene! quàm verè vivit MICRÆLIUS ingens,
Qui bene nos docuit vivere, quivq, mori.

Hinc curvæ in terras animæ, & cælestium inanes
Discite, quid bene sit vivere, quidve mori.

M. THOMAS WISMARUS, Sch. Stet. Sen. ConR.

Multi laude vebent aliena haud laudis egentem,
Micalium, (bi Soli lumina ferre volent)

Indq, altum assurgent, & Phæbo digna loquentur
Me dolor esse humilem, me siluisse jubet.

Clausum Heliconæ volo. Mimre? Micalius omni
Laude mea major, major honore meo est.

Doloris & æternæ gratitudinis contest' causa Viro in sæculi decus
nato, primo sua promotori, & antehac hospiti scribeb.

M. Georgius Hübnerus, Schol. Stet. Sen. SubR.

Perdus

Perdius & pernox quò nunc labor ille MICRÆLI,
Aut ubi jam studiis præmia digna Viri?

Jam cinis est, & de tam magno nomine restat
Nescio quid, loculi quod brevis urna capit.

More suo hac vulgus. Sed qui pulcherrima pensat
Facta Viri, contra verius ista refert:

Perdius & pernox demum labor ille MICRÆLI
Nunc recipit studiis præmia digna Viri.

Jam vivit totum quæ gloria compleat orbem,
Quæ Zephyrus, Boreas, Eurus & Auster eunt.

Hac isti mensura viro respondet, eiq;
Par est, nec cineris fœnera vana timet.

Joachimus Kuetz, Sch. Stet.
Sen. Cantor.

Invida Mors miseris, si quid videt utile, terris
Invidet, & placitos surripit ante dies.

Hunc Canonem nobis tristi Paradigmate firmas,
MICRÆLI, nostris dissociate focis.

Ingenuas ex Te feliciter hausimus artes,
Et patulâ varios suximus aure sales.

Alter Gammaliel, nostro venerabilis avo,
Ad soleas multi conticuere tuas.

Tu multis numeris orbi prodesse valebas,
Sed Te Mors placitos surripit ante dies.

Qui vultis post fata extollere laudibus huncce,
Dignum laude virum, sic facitote sonos:

Haud opus est multis: Major MICRÆLIUS omni
Laude erat, & Verbo vivere dignus erat.

Henricus Reineccius

B

Ad

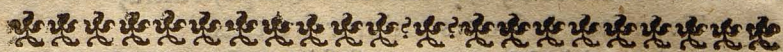
Ad piē Defunctum Dn. D. JOHANNEM
MICRÆLIUM, Ejusq; Relictos.

Heu languor! DoCtor Ianus MikræLIVs, oris
Pomeridum charus, spicula tristē subit
Horrenda mortis, verax, affabilis omni,
Cujus non laudes auferet ulla dies:
Sic ejus virtus alios supereminet omnes,
Ante citos quantum Pegasus iovit eqvos:
Micræli! durus, qui non prosequatur amore,
Quiq; Sophum vidit, Teq; sub arte tulit.
Quid manifesta negem? qui me tibi junxerat arctē
Quam mihi post obitum sæpè recurrit amor!
Sermones blandi subeunt, & labe carentes;
Occurrunt glosæ mellea verba tua.
Jam subit, ut, quoties mecum tibi sermo subortus,
Protuleris rebus consona dicta SACRIS.
Jam subit, ut variis rerum causasq; vicesq;
Indagans doctos promiseris ore modos.
Scilicet ingenium gravidis maturius annis
Indiderat genii provida cura tui.
Si cadat in superos livor; cæleste lyceum,
Crediderim nostro Te rapuisse choro.
Nec terra decus esse queas, sed ut incola cæli
Accedas sanctis pars generosa choris.
Pectore sic toto voce una relaxo,
Filius ut sospes sit manentq; diu.
Etiloq; tuæ forma prestante puella,
Omnes sint salvo, sint manentq; diu.
Luceat in Nato virtutis imago paterna,
Dulce tori pignus, qui tuus ardor erat.
Amplectiq; velit vestigia recta docentum,
Quælia jusisti, mortis agone, seqvi.

Non ea vox unquam memori de pectore lapsa
Effugiat mentem, ast corda tenella regat.
Fecerit hoc quando, DEUS haud sic deseret ipsum
Divino semper numine tutus erit.
Et licet afflictum corpus VIR chare per orbem
Gleba tuum solvat, flos velut ustus abit:
Non tamen hoc perit, sed quando novissima clanget:
Buccina, de sicca restituetur humo.
Spiritus interea volitans è corpore lasso,
Transit ad angelici gaudia vera chori.

Otto Groskreutz, Philos. Candid.

IOHANNES MIKRÆLIVS DOCTOR.

ANno MIKRÆLI, moreris, quem nomine prodis:
Quis curæ cœlo Te neget esse tuo?

Collugens scribebat

Martinus Cøllerus, J. U. Cult.

HEi! desiderium patriæ pergrande reliquit
Morte est surreptum nobile depositum.
Exanimavit enim venerandi crura Micræli,
Carus qui patriæ, clarus honore foras.
Quem veluti clarum speculum sua scripta politum
Exposuere satis. Lumina jure rigent!
Quod non ulterius datur huic perducere vitam,
Summè qui Pileos vivere dignus avos.
Ast ea vita sat est nobis diuturna putanda,
Quæ verà in Christum clauditur acta fide.
Hæc & Defunctus quoniam sua Lumina clausit,
Pascitur aspectu mens & amore Dei.

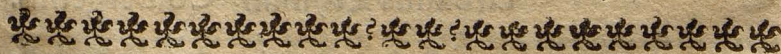

Culpa in te movit? Quæ tot validissima fulcra,
(Fulcra etenim dicas, qui dogmata rite reservant
Cultûs divini, cum Mose ad sidera mittunt
Vota precesq; suas) hæc quæ tibi culpa maligna
Surripit, ò Pomeris? Quid non Heroica virtus
MICRÆLI in cœtu Christi doctrinaq; fecit,
Hæreticas fraudes confutans, sancta tuendo
Dogmata? Quid studium fervens ratioq; docendi,
Tot quævis ad Sophiæ duxit penetralia mentes,
Non meruit? tot quævis ad summos vexit honores,
Quarum nunc populis pars leges juraq; figit,
Pars alacres campis pugnanda ad prælia ducit,
Disponitq; acies, rursus pars magna Tribunal
Justitiâ regit, & sacra pars Mysteria pandit
Et Sophiæ dotes? Horum sed laudis origo
Quæ nisi rara quies fuit, ingeniumq; MICRÆLI?
Sed proh! juncta decem cum ferret tertia iustra
Denegat hoc radios virtutis spargere Lumen.
O utinam positas vitæ transcendere metas
Ulterius mundo prodesseq; fata dedissent!
Tu, Pomeris, gemitus: facias lamenta, Stetinum.
Et tibi pro meritis, ò vir super astra locate,
Cura Dei cedit famam laudesq; perennes.

Lugens hæc scripsit. Rostochiis

Petrus Kirvidtius, Stet. Pom.

AD FILIUM.

Non sic sperassem; non sic, turbate MICRÆLI
Involvi peplis gaudia cuncta tua.
Non sic sperassem, non sic, dirissima fata
Jam subito patrem surripuisse tuum.

Quinon propterea moereret, ferreus esset,
Cum tibi cum multis hic casus officiat.

Condolentia ergo scrib.

Abraham Battus.

~~~~~

Ach daß sich Wasser/Bäch' in meinem Haupt ergössen!
Ach daß sie ohne Maß durch meine Augen flössen!

Damit doch immerfort die Zehr'n auf meinen Wangen/
Für grossen Herzeleid / viel tausend möchten hangen.
Ach daß sich Angst genug und Klagen bey mir fünde!
Ach daß sich öffneten des Traurens alle Gründe!

Damit ich könnte recht beweinen und beklagen
Der Menschen Sterblichkeit / und derer schwere Plagen:
Den sich' bald grünt der Mensch / der Tod bald zu ihm dringet/
Und ihm ohn all'n Verzug ins Haus der Knochen bringet.

So ist auch dieser Mann vom Tode weggeraffet/
Der da bey Lebens Zeit viel Nutz und Guts geschaffet.
Doch Er stirbt nimmermehr / weil Fama schönster Wagen
Ihn wol auf dieser Welt wird löblich herumtragen.

Er lebt bey Jesu Christ / der in die Welt gekommen/
Und dem Tod seine Macht am Creuzes Stamm benommen.

Mitleidend sehet dieses wenige

Daniel Kansdorff / S. P.

~~~~~

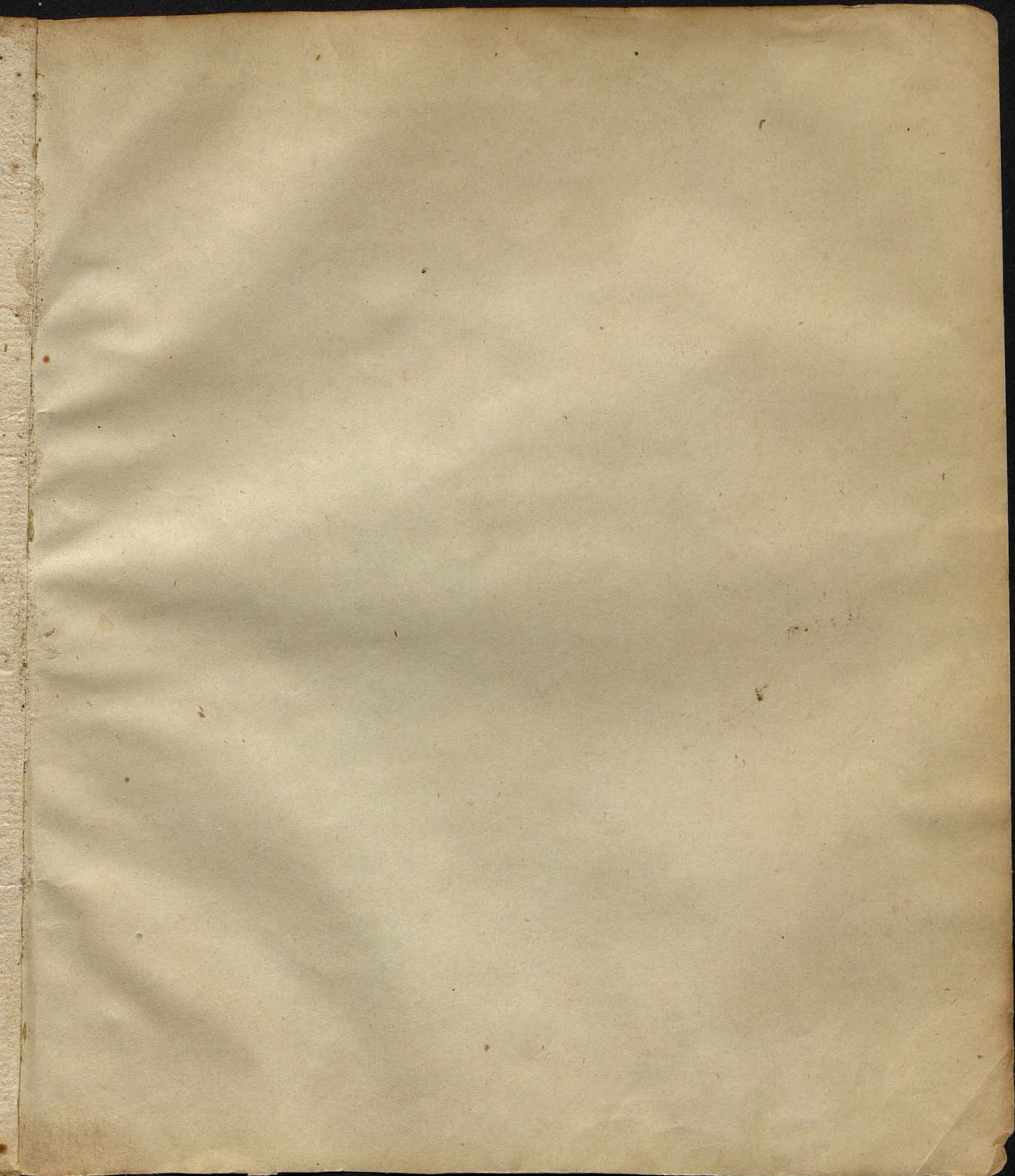
Si quis erat vatis Cumæ seculâ dignus
Vivere, defunctus videre dignus erat,

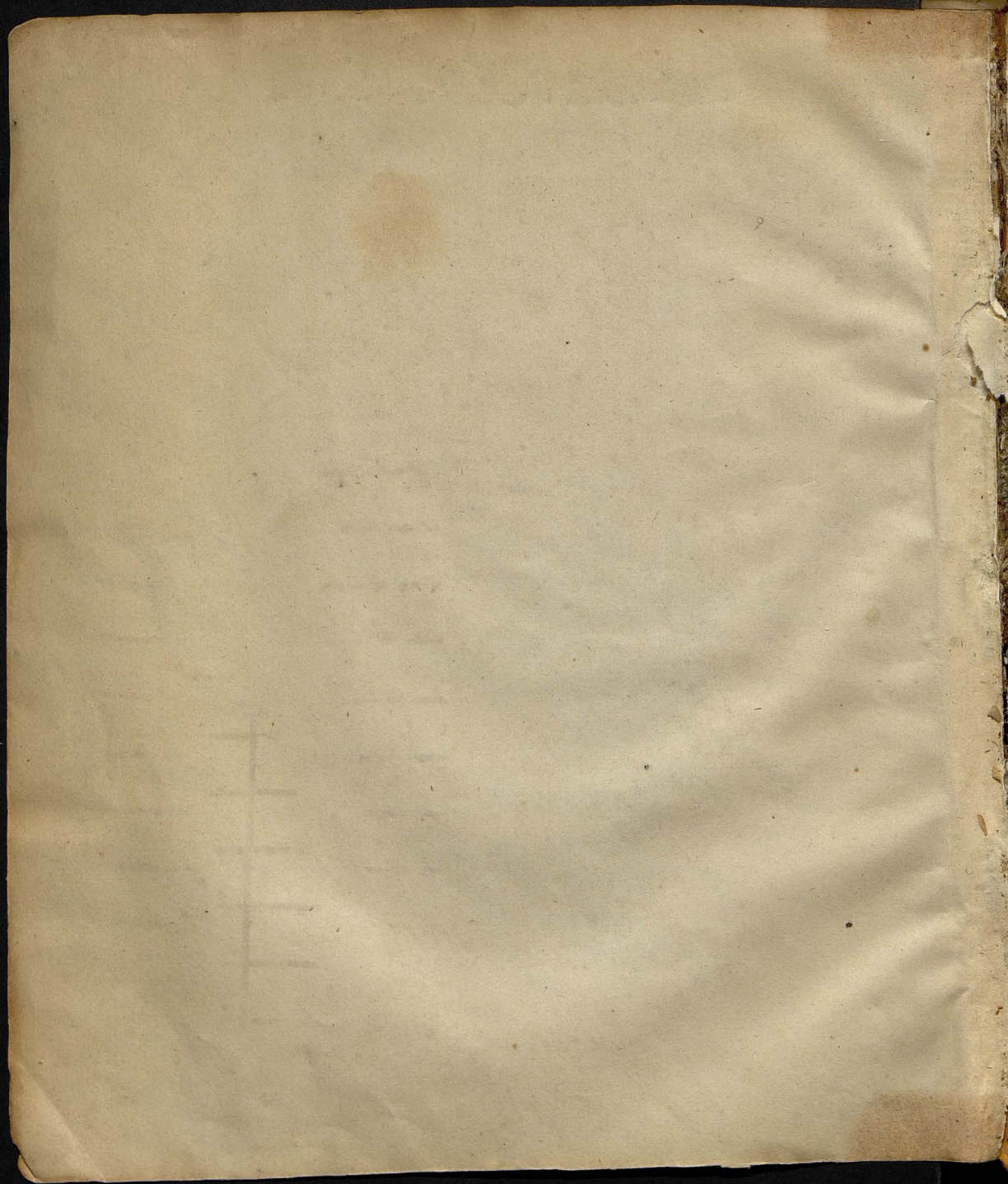
Vir fuit iste Deo charus, famaq; per orbem
Cognitus, & patriæ lucida stella sua:

Sed fuit! hunc rapuit nobis mors atra. Sed obe!
Non perit, quoniam nescius ille mori.

Sidera

stdr0011125

Biblioteka Jagiellońska

